

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De successoribus Theodosii Magni, & quo modo sublatus de medio sit
Prefectus eius Ruffinus, & de magnarum ciuitatum Episcopis, &
Hæreticorum dißidiis: & Sisinnio Nouatianoru Episcopo. Capvt I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

HERMIAE SO-
ZOMENI ECCLESIA-
STICAE HISTORIAE LI-
BER OCTAVVS.

*De successoribus Theodosii Magni, & quo modo
sublatus de medio sit Prefectus eius Ruffinus,
& de magnarum ciuitatum Episcopis, & Ha-
reticorum dissidiis: & Sisinnio Nouatianorū
Episcopo.* CAPVT I.

D hūc igitur modum Theodosius, postquam ecclesiam plurimum aux-
isset, vita defunctus est, annos natu-
plus minus sexaginta: ex quibus sex
decim imperavit: successores impe-
rii reliquit Arcadium filium natu-
orem in Oriente, Honorium verò
in Occidente: Qui quidem utriq;
cum patre in Religione eandem sententiam ampleste-
bantur: Praerat autem tum temporis ecclesiae Romanae
successor Damasi Siricius. Constantopolitanæ verò No-
tarius. ac Theophilus Alexadrinæ, & Flavianus Antio-
chenæ, & Iohannes Hierosolymitanæ: Hac tempestate
Hunni Barbari Armeniam, & nonnullas alias Orientalis
Imperij partes deuastarunt: Ferebatur autem, quod eos
elanculum in Imperij limina introduxisset Ruffinus prae-
fectus Orientis, qui & alias affectate Tyrannidis suspe-
ctus erat. Sed hic quidem ob huiusmodi suspicionem nō
multo post sublatus fuit: Nā simulatq; ex bello aduersus
Eugenium gesso reuersus esset exercitus, & Imperator, ut
moris erat, illi extra urbem Constantinopolitanā occur-
sisset, milites absq; mora Ruffinum interfecerunt: Ea res
occasionem præbuit, qua magis etiamnum cresceret ec-
clesia: Primum enim ipsi Imperatores arbitrabantur
& pa-

SOZOMENI HISTOR.

& patrem suum ob pietatem ex tyrannis reportasse vi-
ctoriam, & Russinum demum qui ipsorum insidiatus es-
set Imperio, ita sine negotio esse sublatum, ac proinde,
quæ à præcedentibus Imperatoribus ad ecclesiarum incré-
mentum decreta fuerant, propensiis rata conseruabant, &
alias donationes de suo adiiciebant: Deinde & subditii ad
hos respicientes, qui pagani erant, ad Christianismū faci-
lius cōuertebantur, qui hæretici, ecclesiæ catholice accede-
bant: Quandoquidē Arriani & Eunomiani, quoniā inter
se ob causas prædictas dissidebant, vbiq; minuebantur:
multi enim eos ex mutua inter ipsos discordia de Deo nō
rectè sentire iudicabant, & ad eos transibant, qui eiusdem
opinionis cum Imperatoribus erant: Macedonianos autē
Constantinopolis incolas fregit, quod eo tempore nō ha-
berent Episcopum: Nam ab eo tempore, quo sub Con-
stantio Imperatore ab Eudoxio eiusque fautoribus, eccl-
esiis priuati sunt, sub solis presbyteris ad sequens vñq; Im-
perium egerunt: Nouatiani vero, tametsi quosdam ex his
zurbarit quæstio de Pascale, quam nuper mouerat Sabba-
tius, maiori tamen ex parte in ecclesia sua cōquieuerunt.
Neque enim iisdem pœnis ac legibus ex æquo cum sectis
reliquis obnoxij erant, vt pote qui trinitatem consubstan-
tialem afficerent, & quod firmius erat, antistitutum præstan-
tia ad concordiam exuscitarentur: Nam post Agelii præ-
sidentiam, Marciani viri boni præsidentiā consecuti sunt:
& eo rursus per tempus istud recens mortuo, in episcopa-
tum successit Sisinnius, vir egregius vt quād maximè, &
philosophicorum dogmatū ac scripturæ sacræ iuxta gna-
rus, & ad disputandum promptus, adeo vt etiā Eunomius,
qui ex eo celebris erat, & huic operam dabat sæpen numero
congregi cum illo detrectarit: Fuit autem vita continens,
vt calumniis non pateret: In ratione vietus erat delicatus
& exquisitus, vt ij, quibus erat ignotus, fidem non habe-
rent, cum sibi posse temperare in tantis voluptatibus: mo-
ribus erat gratiosis ac iucundis in consuetudine: & eam
ob causam ecclesiæ catholice episcopis, & ijs, qui vel pñ
eipatu vel eruditione conspicui erant, gratus existebat. Si
libus enim ludere, cum gratia, ac dipteris vicissim excipere
& vtrumq; sine offensa præstare, facetè etiam & ex tempore
ad ob-

ad obiecta respondere. admodum opottune poterat: Proinde interrogatus aliquando quamobrem cum Episcopus esset, in die bis lauaretur? quoniā inquit tertium non assequor: Rursus quoniam assidue vtebatur veste candida, ex Catholicis quispiam ipsum dictorio perstrinxerat, ad quem ille, tu igitur inquit dico, vbi nam præceptum sic atram vestem indui oportere? eo hæbitante, subiiciens, tu quidem inquit istud ostendere non poteris, mihi vero Solum illi sapientissimus præcepit, inquiens, Sint vestimenta tua semper candida: Quin & Christus ipse in Euā gelij, Cum candida veste apparuisset, etiā Moysen & He liam Apostolis in eadem ostendit: Iam & istud quoq; lepidè à Sisinnio dictū puto. Agebat Constantinopoli Leontius Ancyra apud Galatas Episcopus. Qui quidem quod ecclesiæ Nouatianæ primatu illic deieetus esset, ad hunc supplicaturus venerat, vt eum recuperaret. Sed cum hic eum illi non redderet, ipse Nouatianis cōuitiabatur, & indignos appellabat, quibus ius ecclesiæ concederetur, vt quos pœnitentiam, & speratam diuinitus humanitatem è medio tollere diceret. Tum Sisinnius, atqui, inquit nemo tanta pœnitētia discruciatur atq; ego. Interrogat̄ ibi Leontio quamobrem tandem? respondit, quod te aspicerim: Multa etiam alia ab eo oportunè dicta cōmemorant, & circumferri multos aiunt eius libros haud inuenustos. Magis autē probabatur quoties viua voce diceret, vt quā omnes actionis partes optimè tueretur, cum & voce ocu lis & vultu urbanissimo auditorē abunde mouere possent. Sed qualis hic vir extiterit, haſtenus dictū sit, vt hinc intelligatur, qualem ille indolem, educationem, & professi onem sortitus fuerit.

*De educatione, ratione r̄istus, consuetudine vita,
ordinarione magni illius Iohannī Chrysostomi,
& quo modo illi obſliterit Theophilus Episco pus Alexandrinus. C.A.P. II.*

DUrante hoc Imperio, Cum defunctus esset Nectarius, essetque congregatum concilium, quem nam in eius locū ordinare cōueniret, dum alij alios eligunt,

Aa nes